

disse 20,000 Kr. mere end indvindes ved de Reduktioner, der dels allerede ere foretagne i Henhold til Bestemmelse paa Finansloven 1910—11 og dels ville blive foretagne i Henhold til det foreliggende Forslags § 1. Ved Finansloven for 1910—11 blev der stillet 13 Gendarmnummere til Disposition, som altsaa ikke skulde genbesættes ved Ledighed. Endvidere blev der foretaget forskellige Reduktioner med Hensyn til Hestehold, Befordrings- og Munderingsudgifter. Alt dette betyder en Mindreudgift af 20,700 Kr., og den yderligere Reduktion med 15 Nummere, som er foreslaaet her, vil i Forbindelse med tilsvarende Besparelser paa Munderingskontoen medføre en Mindreudgift paa ca. 15,000 Kr. Det vil altsaa sige, at der, naar Udgiftsforøgelsen for indeværende Finansaar drages fra Besparelsen ved den samlede Reduktion, indvindes en Besparelse paa omtrent 15,000 Kr. Denne Besparelse vil vel delvis blive opslugt i Aarenes Løb, men dog ikke fuldstændigt. Selv naar Lovens Bestemmelser ere komne til fuld Anvendelse, vil der blive tilbage en Besparelse, hvis Størrelse dog ikke med fuld Nøjagtighed kan angives.

Jeg har ment, at det var af Betydning, naar man i disse Tider fremkommer med et Lønningsforbedringsforslag, at der saa ogsaa i selve Forslaget blev anvist Midler til at afholde den Merudgift, som deraf følger, og Midlet er altsaa i dette Tilfælde fundet i Korpsets Reduktion. Vil man spørge, om denne Reduktion er forenelig med en forsvarlig Bestridelse af Tjenesten, tror jeg at kunne svare Ja dertil. Det er ikke alene Generaltolddirektoratets, men ogsaa Korpsets Chfs Mening, at Tjenesten kan besørges forsvarligt med den Styrke af 2 Officerer og 100 Mand, der, naar Reduktionerne ere fuldt gennemførte, ville blive Gendarmerikorpsets Styrke, i Modsætning til de 130 Mand, de 2 Officerer indbefattede, som, bortset fra den alt stedfunden Reduktion, nu ere dets Styrke efter den gældende Lov af 1902. Naturligvis vil det ikke kunne undgaas, at Folkene faa en noget mere anstrengende Tjeneste; men til Gengæld faa de ogsaa betydelig bedre Lønningsforhold, og, som sagt, Tjenesten vil kunne besørges forsvarligt. Naar man undertiden har ment, at der kunde foretages endnu større Reduktioner, tror jeg dog, jeg maa bestride Rigtigheden deraf. Man sammenligner Forholdene for vort Grænsegendarmerikorps med det tyske Toldgendarmeri. Men denne Sammenligning kan

ikke gennemføres. Det maa erindres, at vort Grænsegendarmeri har videregaaende Opgaver end det tyske Toldgendarmeri. Dette har nemlig kun Toldtjenesten, medens vort Gendarmerikorps foruden den egentlige Toldtjeneste tillige har en Polititjeneste, som i Tyskland besørges af et Politigendarmeri, der er stationeret noget Syd for Grænsen, og som ved given Lejlighed kan samvirke med Toldgendarmeriet. Med 100 Mand og 2 Officerer tror jeg, vi ere komne ned til det Minimum, som er foreneligt med Tjenestens forsvarlige Bestridelse. Der kunde naturligvis opstaa det Spørgsmaal, om man ikke straks skulde foretage den yderligere Reduktion, som man mener er forsvarlig, nemlig med 15 Mand. Naar man ikke har ment det rigtigt i Øjeblikket at afskedige disse 15 Mand, er det selvfølgelig af Humanitetsgrunde. Vi have anset det for rimeligt overfor disse Folk, af hvilke de fleste ere gifte og bosatte, at man ikke foretager en saadan Masseafskedigelse, men venter med Reduktionen, indtil der ad naturlig Vej fremkommer ledige Pladser. Skulde der være nogle indenfor Grænsegendarmeriet, som kunde egne sig for andre Stillinger, saaledes som det blev nævnt i Folketinget — f. Eks. for Stillinger i det nye Statspoliti eller andre Steder —, saa kan der naturligvis blive Spørgsmaal om at anbringe dem der, men i øvrigt vil Reduktionen først finde Sted, efterhaanden som Ledigheden normalt fremkommer. Det kan antages, at dette ikke vil tage saa overmaade lang Tid, naar man allerede efter Bemyndigelsen paa Finansloven for 1910—11 har kunnet reducere Korpset med 13 Nummere. Der vil jo da ikke kunne gaa ret lang Tid, inden man kan naa at faa de 15 Nummere, man her tager Sigte paa, ledige og saaledes faa Korpset reduceret til den normale Størrelse, det i Fremtiden skal have.

Jeg skal paa det bedste anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Windfeld-Hansen: Det foreliggende Forslag er, efter hvad der blev sagt i det andet Ting, Idealet af en Lønningslov, idet Mandskabets Lønninger blive forbedrede, og samtidig faar Staten en mindre Udgift ved en Reduktion af Mandskabet. Men der er ogsaa det Gode ved dette Lovforslag, at det gør en Uret god igen, som i sin Tid blev begaaet mod Gendarmerikorpset. Gendarmeriet er, som den højtærede Minister sagde, et militært Korps, der sorterer under Toldvæsenet, og da